

מודעת תפוס ולבש של

EVE & ADAM

בעמוד 76 הודפסה בטעות.

EVE & ADAM

מקיים מובצע הנחות של

30% על כל המלאי.

"איש לא הצליח לברוח מאלקטרו... ואך אחד גם לא יצליח."

הלינט איסטווד
בסרטו שר **דון סיגל**
(ה' הרי המוות')

הבריחה מאלקטרו
Escape From Alcatraz

שבוע 2
"חן" תל-אביב
"ארמון" חיפה
"אדיסון"
"ירושלים"
"אואזיס"
"רמת-גן"

סרט כרונס בהפצת CIC

הזמנה לרצח

(המשך מעמוד 45)

חבר שלו הכי טוב, מציון כחלון. שיהיה בריא הציון הזה. אם הוא הרג את הבן שלי אז הוא נתן לנו מתנה טובה לחתונה. אני בטוח שלכחלון זה יש יד בעניין בגלל הוזה שיש אצלו. היה לו זהב שלי, נו, כך שמעתי מהבן שלי. אם הוא לא רצח את הבן שלי אז שכיר-חרב עשה את זה בגלל כסף. למנחם היה סיכסוך ארוך עם כחלון. היתה ביניהם עיסקת-זהב ומ' נתן רצה לקראת החתונה לגמור את הי עניין. הוא דרש מכחלון חצי מיליון לירות כדי שיוכל לגמור את הבית ואת הוצאות החתונה. כמה ימים לפני הרצח היה להם ויכוח חריף מאד על הכסף. אני נתתי למנחם 35 אלף לירות ביום החמישי שי עבר, והוא החביא אותם אצל כחלון. שמשון, אחיו של מנחם התפרץ לשי-זה: "אל תלכלך סתם בנאדם, אבא. אתה לא יודע שום דבר. גם אני לא יודע כלום. ולא רוצה לדעת. אנחנו נדע מי הרוצח, ואז נדע איך לטפל בו, אבל עד אז שום מילה."

"אתה שגדעת

שני פרחים"

מי ישפחתה של בלה שמעה על ה-אסון ביום החמישי בבוקר. אחותה הבכירה של בלה, סימי היא נכה. מישה פתחה עורה לה להביא את בנה לבית-החולים לבדיקות.

סיפרה סימי: "כל הזמן היתה לי הר גשה לא טובה. בכיתי כל הזמן. אמרו לי: תפסיקי לבכות, מה אם הילד קצת חולה, הוא יהיה בסדר. בדרך-כלל אני לא בוכה, אבל היה לי משהו בלב כאילו שידעתי. "כשחזרנו מבית-החולים לקחו לי את הילד מהידיים ואמרו לי: אחותך ניפ-צעה. לא עיכלתי בראש שום דבר. לא עיכלתי שזה יכול להיות הכי גרוע, שהיא מתה. אחרי-כך הגעתי לבית של אמא שלי וראיתי שם את כל האחיות שלי. אמא שלי שאלה: איפה מנחם? אמרו לה: מנחם מת. ופיתאום הבנתי שאין לי יו-תר אחות."

מישפחתה של בלה עלתה ממארוקו, אביה, אברהם, היה עד לפני שנים אחר דות טבה ראשי בבית-ההסתדרות בנת-ניה. לבלה נשאר שמונה אחיות, מהן שתיים שלומדות בתיכון והשאר נשואות.

סיפרה האם:
אנחנו מישפחה טובה. בלה היתה מצ-טיינת בלימודים, וכתה בכמה גביעים על ריצה בתחרות בעין-גדי. היא אהבה לצי-חוק ואף פעם לא ראתי אותה בוכה. מנחם בא אלינו הביתה לבקש את בלה לאשה. הוא היה בחור זהב. בהתחלה שמי ענו עליו כל מיני שמועות ולא הסכמנו, אבל אחרי שראינו שהוא באמת משתדל להיות בסדר, הסכמנו. הוא הביא לנו שני פמוטים מכסף לשבת. איזה עברייני היה עושה דבר כזה? הוא היה בא בערבי שי-שי הביתה, ואמר לי: תראי מה קניתי לבלה, תראי איזה בנדים איזה צבעים? ביום שלפני הרצח הוא היה איתה אצל האחיות הגדולות. היא ביקשה מהם להי-שאר ללון בבית, אבל הוא לא הסכים ובלילה הם נרצחו.

יומיים לפני שהיא מתה היא הלכה עם אחותה לטיפת-חלב והאחות נתנה לה לש-מוע את התינוק עם הקרש (הסטטוסקופ). אני רוצה להגיד דבר אחד לרוצח: אתה שעשית את זה, איפה המצפון שלך? לעזוב 11 נפשות ככה סתם, ובשביל מה? איך אתה מסוגל? איפה הנשמה שלך, ומה עם המלאך הקטן שהיה לה בבטן? איך לא היה לך לב אליו? אנחנו לא ניסלה לך לעולם. אנחנו נחפש אותך אפילו אם המישטרה לא תמצא אותך, אתה שגדעת את שני הפרחים הכי יפים שהיו לנו בגן. **עד כאן סיפורה של האם.**

מי אחראי לרצח הכפול בנתניה, עדיין אין יודע איש. פרט לרוצח עצמו ואולי כמה מחבריו.

צוות החקירה המיוחד בראשות מפכח דויד ארנולד, שמכונה החל מהשבוע בשם: "צח"ם סערת-רוחות" עדיין מגוש באפי-לה. אחרי ההלוויה נעצרו כמה חשודים לחקירה ושחררו תוך כמה שעות, אולם מישפחות הקורבנות מאוחדות ברעיון אחד: הם דורשים נקמה לרוצח ולו גם יצטרכו לבצעה במו ידיהם.

יאורה יסמין

• כחלון נעצר בסוף השבוע שנערב כחשוד עיקרי ברצח. מעצרו הוארך ב-שישה ימים.

במדינה

תל-אביב

מעשה ומחדל

הרבה נגריות, הרבה שריפות,

הרבה גניבות

ומעט תזונות במישטרה

ברחוב אילת בתל-אביב יש הרבה נגרי-יות, ויש הרבה שריפות. במישפט שהתי-ברר בימים אלה בפני השופט ישי לויט, נתגלו כמה דברים מוזרים בקשר לרחוב אילת.

שלמה ברדה* הוא בעל חנות למיסיג-רות ברחוב אילת. מפעם לפעם שילם לי-אנשים מסויימים סכומים שונים, כדי שי-יצבעו את חנותו ויעשו למענו שירי-תים שונים אחרים שלא היה זקוק להם. הוא גם המשיך לשלם את דמי הביטוח לחברת-הביטוח, עבור כל הצידו, המכור-נות והתמנונות שהביאו אליו הלקוחות.

יום אחד נגנבה מחנותו מכונה לעשיית מיסגרות. כאזרח הגון התלונן במישטרה על הגניבה, ואף פנה לחברת-הביטוח. אר-לם לכמה-שבועות נעשה ברחוב אילת, גי-סה לברר בין החברה מה עלה בגורל המכונה. ואמנם אחרי זמן קצר נמסר לו היכן מצויה המכונה. הוא לקח אותה ור-הביאה לבית אביו. תמורת מה הוחזרה המכונה, זאת לא גילה לאיש.

שכרו מוזע עמזו — תביעה. לא היתה זו הגניבה היחידה באזור. והמישי-טרה, מצידה, התעניינה בנעשה שם. קציני מישטרה הגיע מיוזמתו לחנות ושאל אם היו גניבות. שלמה הודה כי נגנבה ממנו מכונה, וכי הודיע על כך למישטרה ול-חברת-הביטוח. אך המכונה נמצאה ביני-תיים. מדוע לא הודיע על מציאתה? הרי תשובה שבפני היתה מובנת היטב לאיש המישטרה, הוא חשש כי אם יודיע לגני-בים שהוא מסר למישטרה על מציאתה הרי מתקנה בו ויציתו את חנותו.

לדברי שלמה, מרבית בעלי העסקים שברחוב אילת למדו שאין לבטוח לא ב-מישטרה ולא בחברת-הביטוח. הם משל-מים את דמי-החסות הנתבעים מהם, ומני-סים להמשיך בעסקים, כרגיל. אולם מפעם לפעם גוברות הדרישות ועסקים נשרפים. במקרים רבים אין מתלוננים כלל במישי-טרה על גניבות ועל הצחנות.

המישטרה שיכנעה את שלמה לשתף פעולה. והוא עשה כן. הוא סיפר מיהו האדם שמסר לו על מקום הימצאה של המכונה, והמישטרה חקרה גם אותו. הוא הבטיח לעזור למישטרה לארגן את בעלי העסקים ברחוב אילת, כדי שיפנו למישי-טרה ולא יעלימו עברות. שכרו מכל עמר-ללו היה תביעה בבית-מישפט השלום, על גניסה להונות את חברת-הביטוח. כיוון ששלמה קיבל את המכונה בחזרה ולא מסר על כך לחברת-הביטוח, הרי שבכך ניסה להוציא כספים במימה, טענה הרי תביעה.

המישטרה לא מצאה די ראיות כדי להי-עמיד לדין את האדם אשר "מצא" את המכונה, ולא עצרה שום חשוד בגניבה.

חכמי מישפט אנגליים. בפני בית-המישפט סיפר שלמה את כל הסיפור כולו, וסניגורו העלה טענה מישפטית מחוכמת. כאשר מסר שלמה את ההודעה על הגני-בה לחברת-הביטוח, עשה זאת בכנות, מי בלי שידע כי המכונה תימצא על-ידו. לכן אפשר לתלות את נסיונו להונות את חבר-רתי-הביטוח רק בכך שלא מסר כל הודעה נוספת למישטרה ולחברת-הביטוח, כאשר קיבל את המכונה בחזרה. אולם זה לא היה מעשה, אלא מתדל בלבד.

לאור תקדימים ובהתאם לדעותיהם של חכמי-מישפט אנגליים, הוכיח הסניגור ל-שופט כי אין די במתדל, כדי להוות עביר-רה של ניסיון. בית-המישפט הבין ללבנו של שלמה, שחשש לספר למישטרה על מציאת המכור-נה, פן תישרף חנותו. השופט זיכה אותו בפסק-דין מפורט ומנומק, בגין ניסיון לר-מות את חברת-הביטוח.

* השם בדוי.

מי פע פירסום חסרת-קדים מתנהל בי-מים האחרונים באמצעי-התיקשות. הוא נועד להציג את רשות-הנמלים כי-תאגיד היעיל, המעולה, החסכוני והטהור ביותר בין כל החברות הרשויות הממשל-תיות. מנהלו, אלוף-מישנה (מיל.), יצחק רהב, מוצג כסמל הישראלי היפה, דמות יוצאת-דופן בחברה הישראלית המעוותת. במאמרים ובמוספים מיוחדים בעיתונות, נעשה ניסיון גואש להציל את תדמיתה של הנהלת רשות-הנמלים, שסבלה בחודשים האחרונים פגיעות חמורות ביותר.

כך, למשל, מציג מאמר בשם "רשות הנמלים — הפלגה בטווח ברוח טובה", שפורסם בשבוע שעבר בדבר, את הרשות ככית-הרושת להישגים וחדשות חיוביות, עם אפס ליקויים. מנכ"ל הרשות, יצחק רהב, מתואר שם, כמו הצד הטוב של פני המדינה. ישראלי יפה ללא מרכאות, שבתקופת כהונתו, שקט היים.

נכון שבמשך שתי שנות כהונתו של איזו רהב כמנכ"ל לא היו בעיות מיוחדות עם פועלי הנמלים. היים שקט, אולם לעומת זאת גועשת הקרקע מתחת לרגליה של הנהלת הרשות. מסע הפירסום המפוברק והיוזם לא נועד אלא לכסות על יחסי העבודה המעורערים בתוך הרשות, ובמי-יודח באגפי הבינוי וההנדסה שלה. כך, למשל, אין מאמרי הפירסום מוכרי-רים במילה או בחצי מילה את המיקרה של מהנדס רשות-הנמלים רחמים (רמי) לוייה.

סיכונים אישיים

גדולים

רמי לוייה בן 30 החתקל לעבודה בחטיבת ההנדסה של רשות-הנמלים ב-1 במאוס 1978, בתפקיד "ממונה על מעקב ובקרה" על עבודות המבוצעות בי-נמלים. האיש שהביא אותו לעבודה ברשות היה המהנדס הראשי, איתן כהן. הוא הכיר את סגולותיו האישיות והמיקצועיות מהי-חקופה שבה עבדו שניהם בצוותא בחברת החשמל. היה זה כהן שביקש מרמי לוייה לבוא ולעבוד ברשות.

רמי, יליד עיראק, למד הנדסה בביר-טניה. הוא בוגר בעל תואר ראשון בהנדסת תעשייה וניהול, ובעל תואר שני של אוני-ברסיטת לונדון בהנדסת מכונות. תחום התמחותו: הנדסה גרעינית.

במיסגרת תפקידו ברשות-הנמלים היה עליו לעקוב אחר עבודות הפיתוח והתח-זוקה המבוצעות בנמלים, משלבי התיכנון הראשוני ועד לשלב גמר הביצוע. במהלך המעקב היה עליו לדווח להנהלת הרשות ולמהנדס הראשי על התקדמות העבודות מבחינת יחיד-הומנים, ומבחינת היקף ה-תשלומים. הוא היה צריך להתרוע על תקלות ועיכובים, ולהמליץ על דרכים לתקון המצב.

נראה שהוא ביצע את עבודתו לשיעור רצון הממונים עליו, כולל המהנדס הראשי איתן כהן. שכן בחודש מאוס 79, אחרי שנת עבודה אחת על-פי חוזה אישי מיוחד, הוארך החוזה המיוחד שלו לתקופה של שלוש שנים נוספות.

אלא שאו, לפתע, התחיל רמי לוייה להתנהג לא כפי שציפו הממונים עליו. כתב המהנדס לוייה במכתב לשר-התחבור-רה חיים לנדאו: "תוך כדי עבודתי הש-י טפת הבחנתי בליקויים ובאי-סדרים בניי-הול ובתהליך ההתקשרות עם קבלנים ומי-תכננים לביצוע עבודות. הערתי על כך למנהדס הראשי, בעל-פה ובכתב, על-ידי כתיבת דו"חות ומיכתבים.

"כאשר נתגלו אי-סדרים בניהול התקין של עבודות הרשות והחלו הבדיקות של מחלקת הביקורת הפנימית של הרשות, בהמשך, כאשר הועברו הממצאים למישי-טרה לחקירה, ראיתי זאת מחובתי האישיית והמוסרית לסייע לביקורת הפנימית ול-מישטרה בחקירותיהם. נפגשתי מיספר פעמים עם קציני-הביטחון של הרשות והרי-דעתי לו על הליקויים ואי-הסדרים, בעיקר-בתהליך בחירת קבלנים ומתכננים לביצוע עבודות.

"מהנדס הראשי הוזמן אותי למישרדו פעמיים, במשך החודשים יוני ויולי, והרי-היר אותי שלא לשתף פעולה עם מהנדס-המיכנים הימניים, מרדכי שטרום, שהעלה חשדות לאי-סדרים בפרוייקט נהל צין ובעבודות אחרות. המהנדס הראשי אמר לי, שמאחר והוא הביא אותי לרשות הנמלים והוא חושב שאני 'בחור טוב', אל לי להיגרר ולשתף פעולה עם המבקי-רים, מאחר וזה יתנקם בי בעתיד, כדבריה, 'אחרי שכל העניין יסתיים.

"כפי שציינת, ראיתי זאת מחובתי כי-אורח מדינת-ישראל וכמהנדס ברשות-הי-נמלים לסייע לביקורת הפנימית ולמישי-